

5193

2den Beh. af Lovf. om Udstedelse

saaledes, at fremmede Staters Undersaatter, og da navnlig saadanne Staters, hvor man af danske Undersaatter forlanger Hjemstedsbevis, ville have at medbringe Hjemstedsbevis, naar de ville nedsaette sig her i Landet. Jeg tror endvidere, at dette vilde have en ikke aldeles ringe Indflydelse paa Arbejdsforholdene her i Landet. Det er jo en bekjendt Sag, at en hel Masse af nordtydske Arbejdere aarlig indvandrer til Danmark, og jeg har ofte hørt vore indfødte Arbejdere klage over, at disse Fremmede nedsaette og trykke Arbejdslønnen. Jeg tror saaledes, at det i flere Henseender vilde være af stor Betydning, om der blev truffet en Foranstaltning i den af mig omtalte Retning, og jeg skal gjentagende anmode den høitærede Minister om at gjøre det.

Ordføreren: De Bemærkninger, der ere fremkomne, saavel fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) som nu fra det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgfreds (Naben), vedkomme ikke den Gjenstand, som omhandles i Lovforslaget, der alene angaar de ekstraordinære Hjemstedsbeviser. De Herrers Bemærkninger angaa ganske vist en overordentlig vigtig Materie, nemlig de sædvanlige Hjemstedsbeviser, men det vil være indbyende, at Behandlingen af dette Spørgsmaal hører hjemme i den almindelige Sattilgøvgivning, og det kan altsaa ventes allerede til næste Aar at komme for i Rigsdagen. Jeg skal i den Henseende blot udtale det Duffe, at den høitærede Indenrigsminister vil sørge for, at det Lovforslag, der kommer til at ligge for, ogsaa indeholder en udtryffeligt Duttale af Hjemstedsbeviser, hvad det, saavidt jeg veed, ikke gjør. Men dernæst synes det, som om de to Herrer heller ikke have opfattet Forholdet ganske notagtig. Overfor Preussen er Forholdet nu det samme som overfor det øvrige Udland. Om en Person vinder Forsørgelsesret her eller ikke, beror paa vor hjemlige Lovgivning, hvorefter han ved et 5 Aars Ophold i en Kommune erhverver en saadan Ret

af ekstraordn. Hjemstedsbeviser.

5194

og derfor ogsaa maa forørges her. Det er et Punkt, som kunde forandres; men ligeoverfor Udlandet er Reglen den, at dette vel i Almindelighed modtager Personer, som ikke ere forørgelsesberettigede her, naar vi sende dem hjem, men at de Omkostninger ikke refunderes, som her ere blevne anvendte paa saadanne Personer, og det er derfor heller ikke ganske rigtig, hvad den ærede sidste Tale bemærkede om, at man her kunde blive pligtig at refundere Understøttelse til Personer, der høre hjemme i Hertugdømmerne, men hjemsendes hertil; thi de sædvanlige Hjemstedsbeviser gaa ikke ud paa Landet, end at den Kommune her i Landet, som har udstedt dem, vil modtage de vedkommende Personer, naar de blive trængende, medens de ikke indeholde Noget om, at Kommunen vil godtgjøre den fremmede Kommune nogensomhelst af den paa de vedkommende Personer anvendt Beføstning. At der hos os kan være Anledning til at træffe andre Bestemmelser, skal jeg gjerne indrømme, men de bør dog maasse ikke gaa ganske i den Retning, som det ærede Medlem ønskede, og som jo var at udelukke Fremmede fra at komme her til Landet og erhverve deres Udkomst her. Hvad der imidlertid skal ske i den Henseende, maa i alt Fald ske ad Lovgivningsvej, thi det er ikke Noget, som Ministeren vil kunne gennemføre ved ministeriel Bestemmelse. Jeg skal dog endnu overfor en anden Øtring af det ærede Medlem bemærke, at saadanne Hjemstedsbeviser have været kjendte i mange Aar. Man kan ved at gennemgaa, vel ikke Lovgivningen, thi der findes de stet ikke omtalte, men derimod en Række af tidligere ministerielle Skrivelser, finde dem berørte som noget ganske Almindeligt. De have her i Kjøbenhavn været ganske overordentlig hyppige; jeg har kunnet forfølge deres Tilværelse omtrent 30 Aar tilbage i Tiden, og de ere maasse forekomne endnu tidligere. De ere efterhaanden blevne hyppigere og hyppigere og høre til de Dokumenter, som aarlig udstedes i et ikke ringe Antal her i Kjøbenhavn.